

Letnik XXVIII – št. 3, marec 2021

Glasilo občine Trzin

odsevi

Nina Mihovec,
industrijska oblikovalka
S svojimi oblikovalskimi dosežki
pušča pečat v svetu

Tina Pihlar, veterinarica in
vodja centra HepiFit
Živali zdravi s hidroterapijo

Zinka Kosmač,
računalničarka in fotografinja
Njen Youtubov kanal ima več
kot 95.000 ogledov

Andreja Kosirnik,
prostovoljna gasilka
»Vedno lahko pomagaš drugim«

Pustovanje v trzinskem vrtcu

Če ste bili v Trzinu do nedavnega navajeni na skoraj celotedensko pustno rajanje šoloobveznih otrok in malčkov iz vrtca, pa je bilo letos na naših ulicah kar malce pusto (in sploh ne pustno).

No, vsaj v vrtcu smo se vseeno odločili za maškarado, pa čeprav v precej omejenem obsegu, ob še dodatnem upoštevanju navodil ter priporočil NIJZ. Vsaka vrtčevska skupina je imela pustno rajanje v svoji sobi, brez skupnega veselega druženja, obiskov šole, občine, Doma starejših občanov ... Vsaka skupina zase se je nato tudi malce sprehodila po okolišju in s skupnimi močmi smo babici Zimi dali vedeti, da pri-

Na fotografijah Lisičke, tri in štiri leta stari otroci. (Foto: arhiv vrtca)

haja v naše kraje najlepši letni čas, in se ji tako zahvalili za letos. Tudi letos so bili pri malčkih najpopularnejši kostumi in maske akcijskih junakov, prijaznih živalic, princesk, dinozavrov, policistov, telebajskov, sončkov ... , krofe pa smo, kot se spodobi, pojedli čisto vse!

Iz Vrtca Trzin, Gašper Ogorelec

Popestritev šolskih hodnikov

V času, ko so bila šolska vrata zaprta, so na stene hodnikov v trzinski šoli namestili fotografije, ki so jih učenci posneli v okviru fotografskega natečaja med lanskimi poletnimi počitnicami. Lepa popestritev šolskih prostorov, predvsem pa priznanje učencem, da njihov trud ni šel neopaženo mimo. (tb, foto: Mateja Chvatal)

Biodiverziteteta okoli vsake slovenske vasi

Biodiverziteteta so vsa živa bitja, od živali in rastlin do gob in bakterij, ter vse zgodbe, ki jih pišejo njihova življenja. Na tisoče jih je in okoli vsake slovenske vasi so.

V evropskih razmerah Slovenija velja za eno bogatejših držav z biodiverziteteto. Nekaj deset tisoč naj bi v Sloveniji živelo samo živalskih vrst. Veliko k tej pestrosti pripomore zemljepisna lega države. Na zahodu se ozemlje dotika Sredozemlje, na severu sega pod Alpe, na vzhodu do panonskih ravnin in na jugu med dinarsko hribovje. A da bi se s to pestrostjo narave znali tudi pohvaliti, kot se pohvalimo, da smo hodili po Kitajskem zidu ali da smo na vrhu Eifflovega stolpa popili kavo, jo moramo najprej znati ceniti. Medved in ris sta verjetno najbolj prepoznavni vrsti pri nas. Z njima se znamo občasnno celo pohvaliti, sta pač dve od naših največjih in najbolj karizmatičnih živali. Manjše vrste so skoraj brez izjeme neprepoznave. A prav med najmanjšimi se pomen biodiverzitetete najbolj pokaže. Kisik, ki ga dihamo – ustvarjajo ga rastline, največ ga naredijo drobne enocelične alge v rekah, jezerih in morjih. Pitna voda – čistijo nam jo za noht veliki nevretenčarji in bakterije. Hrana, ki jo jemo – tudi to je biodiverziteteta, saj vsa hrana prihaja iz živih bitij, prostoživečih ali gojenih doma. In da hrana »zraste«, so potrebne še številne druge vrste: oprasovalci, ki zaplodijo sadeže; deževniki, ki mešajo prst, da ostane rodovitna; ptice, pikapolonice, pajki, ki lovijo škodljivce v kmetijstvu, in še in še.

Na Nacionalnem inštitutu za biologijo (NIB) biodiverziteteto raziskujemo že 60 let. Opažamo, da se je v tem času njena pestrost v Sloveniji zelo zmanjšala – v veliki meri kot posledica sprememb, ki smo jih v okolju naredili ljudje. In prav ljudje smo tisti, ki lahko in ki moramo te spremembe ustaviti – kdo

nam bo sicer delal kisik, čistil vodo in kako bomo prišli do hrane in drugih nenadomestljivih dobrin iz narave? Na NIB-u smo prepričani, da to lahko dosežemo. Da bi kaj naredili tudi na področju uresničevanja tega prepričanja, s še devetimi partnerji sodelujemo v evropskem projektu LIFE Naturaviva, katerega cilj je čim več ljudi v Sloveniji seznaniti s tem, kaj biodiverziteteta je, kako pomembna je za nas in kaj lahko naredimo, da jo bomo ohranili. Več o projektu in naših dejavnostih lahko preberete na spletni strani: <https://www.naturaviva.si/>.

Ste že kdaj videli rdečeglavega kraljička? Pri nas je pogost in splošno razširjen, tako da nam za to, da si ga ogledamo, ni treba v tujino niti ne daleč od doma.

Besedilo in foto: dr. Davorin Tome